

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeného JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem Ostrava – Poruba, Hlavní třída 1023/55, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2017 č. j. 48000/001908/17/010/P2, ve věci regresní náhrady,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2017, č. j. 48000/001908/17/010/PS **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 16.456 Kč, a to 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 8.3.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Opava č. j. 48007/063152/16/110/KB

ze dne 4.11.2016 o povinnosti zaplatit regresní náhradu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že pracovní neschopnost G. M. rozhodně nesouvisela s dopravní nehodou, kterou zavinil dne 14.6.2014. Správnímu orgánu vytkl, že neprovedl důkazy, které navrhoval. Konkrétně se jednalo o vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, v němž by se znalec vyjádřil ke skutečné délce pracovní neschopnosti poškozeného, která souvisela s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014. Namítal, že nikdo v průběhu správního řízení nezkoumal, zda delší doba pracovní neschopnosti nesouvisela s jinou příčinou zdravotních problémů poškozeného. Správní orgán své rozhodnutí opřel o sdělení ošetřující lékařky poškozeného MUDr. Č. Dle názoru žalobce uvedená zpráva ovšem není konkrétní, nevyplývají z ní ty skutečnosti, na které v průběhu správního řízení poukazoval. Pouze ze sdělení uvedené lékařky nemohl správní orgán učinit závěr, že je odpovědný za celou délku pracovní neschopnosti poškozeného. Namítal, že součástí spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 70 T 232/2014 je znalecký posudek z oboru zdravotnictví a z něho plyne skutečná délka doby léčení. Namítal, že správní orgán nevyhověl jeho důkaznímu návrhu a nevyžádal si uvedený trestní spis. Zdůraznil také, že v průběhu správního řízení poukazoval na to, že v trestním řízení bylo zjištěno, že poškozený byl v silně podnapilém stavu a okresní správa sociálního zabezpečení měla výplatu nemocenského v této souvislosti snížit nejméně o 50 %. Žalovaný rozhodl na základě neúplných skutkových zjištění a na základě neúplného dokazování.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Odkázala na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, z nichž citovala a uvedla, že z ust. § 126 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že nezbytným předpokladem pro rozhodnutí příslušné OSSZ o povinnosti zaplatit regresní náhradu je existence zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem. Správní orgán pak posuzuje pouze příčinnou souvislost mezi zjištěným zaviněným protiprávním jednáním a vznikem nároku na dávku nemocenského pojištění, přičemž výši regresní náhrady je povinna stanovit ve výši vyplacené dávky. Výše regresní náhrady je tedy pevně dána a OSSZ ji nemůže určit dle vlastního uvážení. Vždy ji musí stanovit ve výši odpovídající vyplaceným dávkám. Okolnost, zda dočasná pracovní neschopnost byla v příčinné souvislosti s jednáním, pro které byl žalobce pravomocně odsouzen, byla orgánem nemocenského pojištění došetřena u lékaře lékařské posudkové služby příslušné OSSZ, přičemž dle zákona o nemocenském pojištění lékaři orgánů nemocenského pojištění plní ve vztahu k ošetřujícím lékařům kontrolní funkci podle ust. § 74 a § 84 odst. 3 citovaného zákona. S ohledem na uvedené žalovaná nemá žádných pochybností, co do obsahu stanoviska lékaře OSSZ Ostrava ze dne 19.4.2016. Nevyhovění důkazním návrhům žalobce správní orgán řádně odůvodnil. K argumentaci žalobce žalovaná dále uvedla, že předmět rozhodování v řízení o regresní náhradě dle zákona o nemocenském pojištění a v trestním řízení je odlišný, nelze tudíž bez dalšího aplikovat úvahy a závěry soudu, popř. soudního znalce o vině, trestu, náhradě škody a době léčení na řízení o stanovení povinnosti zaplatit regresní náhradu.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s., ve znění pozdějších předpisů), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Při posuzování důvodnosti žaloby soud vycházel z ust. § 126 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena.

Podle ust. § 126 odst. 3 téhož zákona, regresní náhrada se stanoví ve výši vyplacené dávky.

Podle ust. § 126 odst. 4 citovaného zákona, povinnost k zaplacení regresní náhrady vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit tuto náhradu.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 4.11.2016 byla žalovanému uložena povinnost zaplatit regresní náhradu v celkové výši 57.597 Kč ve prospěch OSSZ Opava ve lhůtě 8 dnů ode dne právní moci rozhodnutí na označený účet.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím ze dne 15.2.2017 č. j. 48000/001908/17/010/P2 tak, že odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích, které tvoří nedílný celek, vycházely ze zjištění, a to z usnesení Okresního soudu v Ostravě č. j. 70 T 232/2014-157 ze dne 30.12.2014, které nabylo právní moci 13.1.2015, jímž bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání žalobce podle § 307 odst. 1 trestního řádu pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti a pro přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku. Skutek spočíval v tom, že žalobce dne 14.6.2014 řídil osobní automobil a nepřiměřeně reagoval na podnapilého chodce G. M., který vstoupil do vozovky a pokynem ruky se jej snažil zastavit. Při jeho objíždění jej zachytil pravou přední stranou vozidla a přivodil jeho pád na vozovku, čímž mu způsobil zhmoždění levého předloktí. Aniž by se náležitě přesvědčil o jeho zranění, z místa nehody ujel. Poranění G. M. – pojištěnce – si vyžádalo léčení, na základě kterého vznikla dočasná pracovní neschopnost trvající od 14.6.2014 do 1.2.2015. Ze sdělení MUDr. R. Č., ošetřující lékařky pojištěnce, správní orgán zjistil, že dočasná pracovní neschopnost pojištěnce vznikla a trvala po celou její dobu v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014. Ze správního spisu dále plyne, že OSSZ Opava zahájila podle § 46 správního řádu řízení o povinnosti zaplatit regresní náhradu. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 17.3.2016 bylo žalobci doručeno 23.3.2016. V písemném vyjádření žalobce po zahájení správního řízení kromě jiného uvedl, že v trestním řízení bylo zjištěno, že doba léčení pojištěnce rozhodně nepřesáhla dobu 6 týdnů, takže další nemocenské přesahující tuto dobu bylo pojištěnci vypláceno

pro jinou chorobu, než pro úraz ze dne 14.6.2014. Okresní správa sociálního zabezpečení požádala následně oddělení lékařské posudkové služby OSSZ o stanovisko ve věci vzniku a trvání dočasné pracovní neschopnosti pojištěnce. Ve sdělení oddělení lékařské posudkové služby ze dne 19.4.2016 se konstatuje, že nález ošetřujícího lékaře odůvodňoval vystavení dočasné pracovní neschopnosti. Průběh dočasné pracovní neschopnosti pojištěnce je ve zdravotní dokumentaci veden dostatečně a její trvání je podle těchto záznamů odůvodněno. Dočasná pracovní neschopnost pojištěnce po celou dobu trvala v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014. Správní orgány dále vyšly ze zjištění, že G. M. byl uznán dočasně pracovní neschopným od 14.6.2014 do 1.2.2015, a to po celou dobu trvání pro úrazovou diagnózu. Okresní správa sociálního zabezpečení mu vyplatila nemocenské za období od 28.6.2014 do 1.2.2015 nejprve v celkové výši 28.801 Kč, tedy v poloviční výši, přičemž teprve v průběhu řízení, po došetření okolností vzniku úrazu, bylo posouzeno, že má nárok na nemocenské v plné výši, a proto mu bylo doplaceno nemocenské ve výši 28.796 Kč. Celkem tedy bylo vyplaceno nemocenské ve výši 57.597 Kč.

Ze správního spisu rovněž plyne, že žalobce v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně namítal, že ze spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 70 T 232/2014 vyplývá, že doba léčení pojištěnce G. M. nepřesáhla dobu 6 týdnů. Trvala-li delší dobu, pak rozhodně nesouvisela s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014. Žalobce navrhl vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, v němž by se znalec vyjádřil ke skutečné délce pracovní neschopnosti pojištěnce. Dále navrhl provést důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, který je součástí trestního spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 70 T 232/2014 s odůvodněním, že z tohoto posudku plyne skutečná délka doby léčení v souvislosti s dopravní nehodou. Správní orgány vycházely dále ze sdělení Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava ze dne 11.8.2016, podle něhož proti poškozenému G. M. nebylo vedeno přestupkové řízení v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014. Přestupkové řízení podle sdělení ze dne 18.8.2016 nebylo vedeno s poškozeným ani Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností.

Ve správním spise je rovněž sdělení MUDr. I. M., lékaře oddělení lékařské posudkové služby okresní správy sociálního zabezpečení, v němž se konstatuje k okolnostem ohledně trvání dočasné pracovní neschopnosti G. M., že ze zapůjčené zdravotnické dokumentace vyplývá, že nález ošetřujícího lékaře odůvodňoval vystavení dočasné pracovní neschopnosti i s možností použití pracovní diagnózy S500, a to do uzavření vyšetřování. Průběh dočasné pracovní neschopnosti je ve zdravotnické dokumentaci veden dostatečně a její trvání je podle těchto záznamů zdůvodněno. Celá pracovní neschopnost pojištěnce po celou dobu trvala v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014.

Důkazním návrhům správní orgány nevyhověly s odůvodněním, že shromážděné důkazy a podklady dostatečným způsobem prokazují zaviněné protiprávní jednání žalobce, které deklaruje předmětné usnesení Okresního soudu v Ostravě, nikoli však spoluzavinění G. M. na zranění, potažmo na vzniku dočasné pracovní neschopnosti od 16.4.2014 do 1.2.2015. K odvolací námitce žalobce, že správní orgán I. stupně stanovení délky dočasné pracovní neschopnosti opřel pouze o sdělení ošetřující lékařky G.M. MUDr. Č., žalovaný uvedl, že správní orgán vycházel nikoli pouze ze sdělení MUDr. Č., ošetřující lékařky G. M., nýbrž ze sdělení lékaře OSSZ Ostrava, který

posuzoval zdravotní stav pojištěnce, důvody trvání dočasné pracovní neschopnosti a její délky. Současně zdůraznil, že lékaři orgánu nemocenského pojištění plní ve vztahu k ošetřujícím lékařům kontrolní funkci podle ust. § 74 a § 84 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a splňují podmínky způsobilosti v oboru posudkové lékařství. S ohledem na uvedené žalovaný neměl žádných pochybností co do obsahu stanoviska lékaře OSSZ Ostrava ze dne 19.4.2016. Žalovaný dále poznamenal, že předmět rozhodování v řízení o regresní náhradě dle zákona o nemocenském pojištění a v trestním řízení je odlišný a nelze tudíž bez dalšího aplikovat úvahy a závěry soudu, popř. soudního znalce o vině, trestu, náhradě škody a době léčení na řízení o stanovení povinnosti zaplatit regresní náhradu. Žalovaný dovodil, že výši regresní náhrady správní orgán I. stupně stanovil v souladu s ust. § 126 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a ztotožnil se s jeho závěrem, že byly splněny podmínky pro postup podle § 126 odst. 1 téhož zákona pro stanovení povinnosti uhradit regresní náhradu s tím, že zaviněné protiprávní jednání žalobce bylo zjištěno z pravomocného usnesení Okresního soudu v Ostravě č. j. 70 T 232/2014-157 ze dne 30.12.2014 a příčinná souvislost mezi zjištěným zaviněným protiprávním jednáním žalobce a vznikem nároku na dávku nemocenského pojištění byla dostatečným způsobem prokázána.

Na návrh žalobce krajský soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 70 T 232/2014, a to usnesením ze dne 30.12.2014 č. j. 70 T 232/2014-157 a znaleckým posudkem znalkyně MUDr. S. na č. I. 60 až 70. Z uvedeného usnesení ze dne 30.12.2014 krajský soud zjistil, že jím Okresní soud v Ostravě podmíněně zastavil podle § 307 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání žalobce stíhaného obžalobou státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě ze dne 31.10.2014 pro skutek kvalifikovaný jako přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku a přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku dle § 151 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 14.6.2014 kolem 23:34 hodin v Ostravě – Hulvákách, na pozemní komunikaci, a to ulici Oborného ve směru k ulici Žákovské, řídil osobní automobil značky Škoda Felicia Combi, RZ X, nepřiměřeně reagoval na podnapilého chodce G. M., který vstoupil do vozovky a pokynem ruky se jej snažil zastavit, při jeho objíždění jej zachytil pravou přední stranou vozidla, přivodil jeho pád na vozovku, a zranění spočívající v zhmoždění levého předloktí s dobou léčení v délce přesahující 7 dnů, avšak nepřevyšující 6 týdnů, dne 14.6.2014 kolem 23:34 hodin v Ostravě – Hulvákách, na pozemní komunikaci, a to ulici Oborného ve směru k ulici Žákovské, řídil osobní automobil značky Škody Felicia Combi, RZ X, po dopravní nehodě s chodcem G. M., který utrpěl zranění, které si vyžádalo léčení v délce přesahující 7 dnů, avšak nepřevyšující 6 týdnů, aniž se náležitě přesvědčil o jeho zranění, z místa nehody ujel.

Z listiny označené jako znalecký posudek zpracovaný dne 18.8.2014 MUDr. M. S., Ph.D., znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, bylo zjištěno, že podle zdravotní dokumentace poškozeného G. M. utrpěl poškozený dne 14.6.2014 zhmoždění levého předloktí. Žádná další zranění z dokumentace nebyla zjištěna. V bezvědomí nebyl. RTG skeletu levého předloktí neprokázal přítomnost zlomenin. Na předloktí nasazena ortéza, doporučeno ledování. Dne 1.7.2014 pro přetrvávání bolestivosti v oblasti zápěstí byl vyšetřen na ortopedii, kde dle RTG konstatovány artrotické změny skeletu zápěstí s drobným fragmentem velikosti 0,1 cm při kosti poloměsíčitě, aniž by byla prokázána jakákoliv zlomenina. Pohybově byl kloub stabilní, klidný. Doporučeno nadále nošení ortézy ještě dva týdny a následně rehabilitace. Mechanismus úrazových

změn na podkladě poranění objektivně popsanych v dostupné zdravotní dokumentaci ošetřujícími lékaři lze shrnout takto: tupé násilí nejvýše střední intenzity síly působilo izolovaně proti levému předloktí se vznikem zhmoždění. Ze soudně lékařského hlediska objektivizované poranění je nejlépe vysvětlitelné pádovým mechanismem spojeným s nárazem předloktí, resp. zápěstí na pevnou podložku či pevnou překážku. Ortopedickým vyšetřením ze dne 1.7.2014 byly na podkladě provedeného RTG vyšetření konstatovány artrotické změny skeletu zápěstí (degenerativní změny). Tento zvláštní osobní stav, s určitostí existující již před předmětným úrazem ze dne 14.6.2014, neměl vliv na charakter a závažnost utrpěného poranění. Prokázaný zvláštní osobní stav však může vést k přetrvávání zdravotních obtíží charakteru bolestivosti zápěstí i po uplynutí průměrné doby léčení objektivizovaného poranění. Průměrná doba léčení utrpěného poranění je 2 až 3 týdny. Jde o poranění středně těžké. Jako středně těžké poranění je v soudní lékařské praxi hodnoceno zranění, jehož průměrná doba léčení je delší než 7 dnů, avšak nepřekročí hranici 6 týdnů. Znalkyně dále uvedla, že délka pracovní neschopnosti je v plné kompetenci ošetřujícího lékaře a může být i neúměrně delší nebo naopak kratší než průměrná doba léčení utrpěného poranění. Poznamenala, že ošetřující lékař při jejím vystavování obvykle přihlíží nejen k charakteru zranění, ale i k subjektivním steskům poškozeného, charakteru jeho povolání apod. Poranění poškozeného omezovalo v obvyklém způsobu života jen do určité míry, a to bolestivostí v místě poranění zhoršující se pohybem. Tyto obtíže u osoby bez zvláštního osobního stavu postupně odeznívají v průběhu průměrné doby léčení, tedy dvou až tří týdnů.

Další důkazy navržené žalobcem, a to výsledkem ošetřující lékařky poškozeného MUDr. Č. a zpracováním znaleckého posudku soud neprovedl, neboť s ohledem na níže uvedené závěry považoval tyto důkazy za nadbytečné.

Krajský soud v projednávané věci dospěl k závěru, že skutkový stav nebyl správnými orgány zjištěn v potřebném rozsahu. Soud předesílá, že si je vědom skutečnosti, že nelze ztotožňovat stanovení délky dočasné pracovní neschopnosti a doby léčení, a že doba pracovní neschopnosti je v plné kompetenci ošetřujícího lékaře, neboť při vystavování pracovní neschopnosti musí být přihlíženo i k charakteru zaměstnání pacienta i k jeho subjektivním steskům. Nicméně je třeba zdůraznit také to, že nestačí jen subjektivní pocit poškozeného, ale změny zdravotního stavu musí být odpovídajícím způsobem objektivizovány. Soud zastává názor, že podklady, z nichž správní orgány pro posouzení příčinné souvislosti mezi délkou dočasné pracovní neschopnosti poškozeného G. M. a dopravní nehodou ze dne 14.6.2014, kdy došlo k poškození zdravotního stavu G. M., nebyly dostatečné. Správní orgány se dostatečně nezabývaly námitkou žalobce, že v průběhu trestního řízení bylo z výše citovaného obsahu znaleckého posudku MUDr. S. zjištěno, že obvyklá doba léčení poranění, které G. M. utrpěl, tj. zhmoždění levého předloktí, tedy průměrná doba léčení takového poranění je dva až tři týdny, a že dočasná pracovní neschopnost G. M. tuto dobu výrazně překročila a trvala od 14.6.2014 do 1.2.2015 (nemocenské dávky byly vypláceny od 28.6.2014 do 1.2.2015), tedy více jak 7 měsíců, a že nesouvisela po celou dobu s dopravní nehodou. Správní orgány se v této souvislosti omezily toliko na zjištění ze zprávy ošetřující lékařky MUDr. Č., která ovšem stroze konstatovala, že dočasná pracovní neschopnost pojištěnce po celou dobu trvala v souvislosti s dopravní nehodou ze dne 14.6.2014, aniž by tento svůj závěr blíže vysvětlila. Stejně strohé je i sdělení

lékaře Lékařské posudkové služby OSSZ Opava ze dne 19.4.2016. V těchto podkladech není vůbec odůvodněn závěr, že délka období, po které trvala dočasná pracovní neschopnost G.M. a byly mu vypláceny nemocenské dávky (pracovní neschopnost trvala od 14.6.2014 do 1.2.2015 a nemocenské dávky byly vypláceny od 28.6.2014 do 1.2.2015) je v příčinné souvislosti s léčením zranění utrpěných při dopravní nehodě dne 14.6.2014. Z podkladů, které byly správními orgány shromážděny tak nelze seznat, zda vzhledem ke stanovené diagnóze a charakteru poranění poškozeného G. M. v důsledku protiprávního jednání žalobce trvala pracovní neschopnost poškozeného po celou dobu v dané souvislosti, resp. proč za situace, kdy se jednalo o poranění středně těžké, s jinak průměrnou dobou léčení 2 až 3 týdny, jak bylo zjištěno z výše uvedeného spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 70 T 232/2014, byl poškozený v pracovní neschopnosti více jak 7 měsíců.

Soud proto v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. z důvodu dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí jednak pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jednak proto, že skutkový stav vyžaduje doplnění a věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je třeba, aby jak ošetřující lékařka, tak i lékař oddělení lékařské posudkové služby řádně odůvodnili svůj závěr ohledně posouzení příčinné souvislosti mezi délkou dočasné pracovní neschopnosti poškozeného a dopravní nehodou dne 14.6.2014, kdy došlo k poškození zdravotního stavu G. M.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a uložil procesně neúspěšné žalované povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 16.456 Kč. Tato částka sestává z nákladů právního zastoupení žalobce advokátkou, a to z odměny za 4 úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby, doložená porada s klientem 1.8.2017 a zastoupení u jednání soudu) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., v plat. znění, 4 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, což je celkem 13.600 Kč. K odměně a náhradám je nutno připočíst i 21 % DPH ve výši 2.856 Kč, neboť zástupkyně žalobce doložila, že je plátkyní této daně. Náklady řízení tak činí celkem 16.456 Kč, které je žalovaná povinna zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 64 s.ř.s., § 149 odst. 1 o.s.ř., zákon č. 99/1963 Sb., v plat. znění).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8.8.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně